ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ PIETER VERLOREN VAN THEMAAT ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1981 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

1. Εισαγωγή

Ἡ προσφυγή τήν ὁποία ἤσκησε ἡ Bakke ἐγείρει τό ἀρκετά σπάνιο πρόβλημα τῶν κριτηρίων τά ὁποῖα δύναται ἤ ὀφείλει νά ἐφαρμόζει τό Συμβούλιο κατά τόν χρόνο λήψεως ἀποφάσεως σχετικῆς μέ τήν προαγωγή μιᾶς δακτυλογράφου (σταδιοδρομίας C 5/C 4), νορβηγικῆς ἰθαγενείας, στήν σταδιοδρομία τῆς γραμματέως στενοδακτυλογράφου (σταδιοδρομία C 3/C 2). Ἄν καί ἡ παρούσα περίπτωση εἶναι σχετικά σπάνια αὐτή καθ' ἑαυτή, ὡστόσο, ὅπως θά φανεῖ, ἔχει ὁρισμένα στοιχεῖα πού δέν στεροῦνται ἐνδιαφέροντος σέ σχέση μέ τήν πολιτική τῶν προαγωγῶν πού πρέπει νά ἀκολουθεῖται σέ ὁρισμένες ἄλλες περιπτώσεις. Ἐπίκεντρο τῆς διαφορᾶς περί τῆς ὁποίας πρόκειται στήν συγκεκριμένη περίπτωση ἀποτελεῖ τό ζήτημα σέ ποία γλώσσα καί σύμφωνα μέ ποῖα κριτήρια ταχύτητος πρέπει νά ἐκτιμηθοῦν οἱ ἱκανότητες στενογραφίας τῆς προσφευγούσης.

2. Κυριότερα περιστατικά

Τά περιστατικά καί τά ἐπιχειρήματα τά ὁποῖα ἀνέπτυξαν οἱ διάδικοι κατά τήν διάρκεια τῆς ἐγγράφου διαδικασίας, ἔχουν ἐκτεθεῖ κατά τρόπο πλήρη καί ἔξοχο στήν ἔκθεση γιά τήν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτηση. Δύναμαι λοιπόν νά παραπέμψω στήν ἐν λόγω ἔκθεση γιά ὅ,τι ἀφορᾶ τά σημαντικότερα θέματα. Ὡστόσο, κρίνω χρήσιμο νά ὑπενθυμίσω ὁρισμένα σημαντικά περιστατικά, γιά νά καταστεῖ καλύτερα κατανοητή ἡ νομική ἀνάλυση στήν ὁποία θά προβῶ. Ἐξ ἄλλου, ὁρισμένα περιστατικά ἀνεφέρθησαν κατά τήν διάρκεια τῶν προφορικῶν συζητήσεων κατόπιν ἐρωτήσεων πού ἔθεσε ὁ εἰσηγητής δικαστής καί σεῖς οἱ ἴδιοι καί τά ὁποῖα ἀξίζει νά ἀναφερθοῦν.

Ἡ Bakke προσελήφθη ὡς ἐπικουρική ὑπάλληλος τό 1972, ἐνῶ διεξήγοντο διαπραγματεύσεις γιά τήν προσχώρηση, μεταξύ ἄλλων, τῆς Νορβηγίας, ἐτοποθετήθη δέ στό νορβηγικό τμῆμα τῆς κεντρικῆς ὁμάδος δακτυλογραφήσεων τοῦ Συμβουλίου. Ὅταν ἡ ἐν λόγω χώρα ἀπεφάσισε τελικῶς νά μή προσχωρήσει, διωρίσθη ἔκτακτος ὑπάλληλος στό ἀγγλικό τμῆμα τῆς κεντρικῆς ὁμάδας δακτυλογραφήσεων. Ἡ προσφεύγουσα διωρίσθη δόκιμος ὑπάλληλος ἀπό 1ης Αὐγούστου 1973 κατόπιν γενικοῦ διαγωνισμοῦ πού εἶχε διενεργηθεῖ γιά τήν πρόσληψη δακτυλογράφων ἀγγλικῆς γλώσσας, ἐμονιμοποιήθη δέ τήν 1η Φεβρουαρίου 1974. Ὅλοι οἱ διαδοχικοί αὐτοί διορισμοί ἔγιναν στόν βαθμό C 4.

Γιά νά δυνηθεῖ ἡ προσφεύγουσα νά προσληφθεῖ μέ τήν ἰδιότητα τοῦ μονίμου ὑπαλλήλου, ἔπρεπε νά γίνει μία παρέκκλιση ἀπό τό ἄρθρο 28 στοιχεῖο α τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Ἡ παρέκκλιση αὐτή ἔγινε, γιά χάρη της, ἀπό τό Συμβούλιο.

Ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἀνακοίνωση 184/79 πρός τό προσωπικό, τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1979, τά προσόντα γιά τήν προαγωγή στόν βαθμό τῆς γραμματέως στενοδακτυλογράφου δύνανται νά ἀποδειχθοῦν, σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν γνώση τῆς στενογραφίας, ἀπό τήν προσκόμιση πιστοποιητικοῦ συμμετοχῆς σέ ἐξετάσεις στενογραφίας σέ γλώσσα ἐπιλογῆς τῆς ὑποψηφίου ἤ διά προσκομίσεως διπλώματος ἤ πιστοποιητικοῦ. Καί στίς δύο περιπτώσεις, ὁ ὑποψήφιος ὀφείλει νά ἀποδείξει ὅτι δύναται νά ἐπιτύχει ταχύτητα 150 συλλαβῶν ἀνά λεπτό, ἐπί 3 λεπτά. Ἡ προσφεύγουσα προσεκόμισε πιστοποιητικό μέ τό ὁποῖο ἐβεβαιοῦτο ὅτι ἐγνώριζε στενογραφία στήν νορβηγική γλώσσα. Τό πιστοποιητικό αὐτό ἐβεβαίωνε ἀκόμα ὅτι ἡ ἐνδιαφερομένη ἠδύνατο νά στενογραφήσει ὑπαγορευόμενο κείμενο στήν ἀγγλική γλώσσα μέ ταχύτητα 60

1 — Μετάφραση ἀπό τά ὁλλανδικά.

λέξεων ἀνά λεπτό (ἐπί 6 τουλάχιστον λεπτά, σύμφωνα μέ τίς διευκρινίσεις πού ἐδόθησαν κατά τήν προφορική διαδικασία).

Ἕνα ἀπό τά κύρια ζητήματα πού τίθενται στήν παρούσα διαδικασία εἶναι ἄν ἡ ἀποδεδειγμένη γνώση στενογραφίας στήν νορβηγική γλώσσα ἀρκεῖ ἤ ὄχι γιά νά πληρωθοῦν οἱ προϋποθέσεις προαγωγῆς ὅσον ἀφορᾶ τήν γνώση στενογραφίας. Ὡστόσο, πρέπει νά ἐξετασθεῖ προκαταρκτικῶς τό ἄν δύναται τό Συμβούλιο νά θέσει, ὡς πρός τήν γνώση στενογραφίας, προϋποθέσεις ἀπαρέγκλιτες. Πρίν ὅμως ἀπό τήν ἐξέταση τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, καθώς καί τῶν ἄλλων ζητημάτων πού ἀνακύπτουν στήν προκειμένη περίπτωση, θά ἀναφέρω ὁρισμένες ἀκόμα διευκρινίσεις πού παρεσχέθησαν ὡς πρός τά πραγματικά περιστατικά κατά τήν διάρκεια τῆς προφορικῆς συζητήσεως.

Πρῶτον, φαίνεται νά παραμένουν οἱ διαφορές ἀπόψεων ὡς πρός τό ἄν τό νορβηγικό πιστοποιητικό περιείχετο στόν φάκελο τῆς ἐνδιαφερομένης κατά τήν διάρκεια τῶν συνεδριάσεων τοῦ 1978 καί 1979 τῆς συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς προαγωγῶν. Δεύτερον, τό Συμβούλιο μέ τήν ἀνταπάντησή του, ἀλλά καί κυρίως κατά τήν διάρκεια τῆς προφορικῆς συζητήσεως, ἀμφισβήτησε ὅτι ἡ προσφεύγουσα ἀπεδείκνυε μέ τό πιστοποιητικό ὅτι συνεκέντρωνε στήν ἀγγλική γλώσσα τίς προϋποθέσεις ταχύτητος (στήν στενογραφία) πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν δεύτερη γλώσσα. Πρός τοῦτο, θά ἔπρεπε νά γράφει 66 λέξεις ἀνά λεπτό ἐπί 3 τουλάχιστον λεπτά. Ἡ ταχύτης τῶν 60 λέξεων ἀνά λεπτό ἡ ὁποία ἠδύνατο νά διατηρηθεῖ γιά διάστημα πλέον τῶν 6 λεπτῶν, ὅπως προκύπτει ἀπό τό νορβηγικό πιστοποιητικό, δέν εἶναι ἐπαρκής γιά νά ἀνταποκριθεῖ στίς ἀπαιτήσεις πού ἔχουν καθορισθεῖ γιά τήν δεύτερη γλώσσα.

Νομίζω, πάντως, ὅτι τρεῖς ἀκόμα διευκρινίσεις, οἱ ὁποῖες παρεσχέθησαν κατά τήν διάρκεια τῆς προφορικῆς συζητήσεως ὡς πρός τήν πρακτική πού ἀκολουθεῖται στήν γραμματεία τοῦ Συμβουλίου, εἶναι πιό σημαντικές γιά νά κριθεῖ ἡ παρούσα διαφορά.

Πρῶτον, οἱ διάδικοι τονίζουν τό γεγονός ὅτι ὑποψήφιοι πού δέν ἔχουν μητρική τους γλώσσα τήν ἀγγλική μόνο κατ' ἐξαίρεση μετέχουν σέ γενικό διαγωνισμό διενεργούμενο γιά δακτυλογράφους τῆς ἐν λόγω γλώσσας. Ἑπομένως, ἀπό τήν ἄποψη αὐτή, ἡ ἔναρξη τῆς σταδιοδρομίας τῆς προσφευγούσης ἀπετέλει ἐξαίρεση ἀπό τόν γενικό κανόνα πού ἔχει υἱοθετηθεῖ γιά τίς προσλήψεις. Αὐτή ἡ ἔναρξη τῆς σταδιοδρομίας ἀπετέλει τήν ἐπιβεβαίωση τῆς βαθείας γνώσεως μιᾶς κοινοτικῆς γλώσσας πού εἶχε κατά τόν χρόνο τῆς προσλήψεώς της, μαζί μέ τήν ἐπαρκή γνώση μιᾶς δευτέρας κοινοτικῆς γλώσσης πράγμα τό ὁποῖο εἶχε ἀναγνωρισθεῖ ὅπως προκύπτει ἀπό τόν φάκελο. Ἡ διαπίστωση αὐτή ἐνέχει σημασία ἐν σχέσει πρός τήν διάταξη τοῦ ἄρθρου 28 στοιχεῖο ε τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως.

Δεύτερον, τό Συμβούλιο ἐδέχθη κατά τήν διάρκεια τῆς προφορικῆς συζητήσεως ὅτι ἕνα σημαντικό μέρος τῶν ἐργασιῶν στενογραφίας γίνεται σέ γλώσσα διαφορετική ἀπό τήν μητρική γλώσσα καί ἰδίως στήν γαλλική καί στήν ἀγγλική, τῶν ὁποίων ἡ χρησιμοποίηση ἐπικρατεῖ στίς γενικές διευθύνσεις γιά τήν ἐργασία αὐτή. Ἡ διαπίστωση αὐτή εἶναι σημαντική ἄν ληφθεῖ ὑπ' ὄψη σέ συνδυασμό μέ τήν μικρότερη ταχύτητα πού ἀπαιτεῖται, σύμφωνα μέ τήν ἀνακοίνωση 114/79 τῆς 29ης Μαΐου 1979, γιά γλώσσα διαφορετική τῆς μητρικῆς.

Τρίτον, οἱ δύο διάδικοι ἐβεβαίωσαν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι πού ἐκτελοῦν συνήθως ἐργασίες στενογραφίας στήν γαλλική καί ἀγγλική γλώσσα κρίνονται ἐν τούτοις, κατά γενικό κανόνα, πρός προαγωγή βάσει τῆς ταχύτητος μέ τήν ὁποία ἐκτελοῦν τήν ἐργασία αὐτή στήν μητρική τους γλώσσα.

Κατά τήν ἐξέταση τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως θά ἐπανέλθω (ἐφ' ὅσον κριθεῖ ἀναγκαῖο) ἐπί ἄλλων περιστατικῶν πού εἶναι ἐνδεχομένως σημαντικά γιά τήν διαμόρφωση τῆς κρίσεώς σας.

3. Ἡ βάση τῆς προσφυγῆς

Ἐπειδή ἡ συμβουλευτική ἐπιτροπή προαγωγῶν δέν περιέλαβε τό ὄνομα τῆς προσφευγούσης στόν πίνακα τῶν προακτέων, ἡ τελευταία μέ σημείωμα τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1980 ὑπέβαλε πρός τήν ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή αἴτηση ἐπανεξετάσεως τοῦ θέματος. Μετά τήν ἀρνητική ἀπάντηση τοῦ Συμβουλίου στό ἐν λόγω σημείωμα, τό ὁποῖο τό ἐθεώρησε ὡς αἴτηση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 90 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἡ προσφεύγουσα ὑπέβαλε, στίς 29 Μαΐου 1980, ἔνσταση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 90 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ἐπρωτοκολλήθη στίς 12 Ἰουνίου 1980. Στήν ἔνσταση αὐτή δέν ἐδόθη ἀπάντηση. Ἡ προσφυγή τήν ὁποία, κατόπιν αὐτοῦ, ἤσκησε ἡ προσφεύγουσα ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου στίς 30 Δεκεμβρίου 1980, πρέπει νά κριθεῖ παραδεκτή βάσει τῶν ἄρθρων 90 καί 91 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Ἐξ ἄλλου, τό Συμβούλιο δέν ἀμφισβητεῖ τό παραδεκτό τῆς προσφυγῆς.

4. Ἀντικείμενο, περίληψη καί ὑπάρχοντες δεσμοί μεταξύ τῶν προβληθέντων ἰσχυρισμῶν

Μέ τήν προσφυγή ζητεῖται:

α) ἡ ἀκύρωση τοῦ σημειώματος τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Μαρτίου 1980, περί ἀπορρίψεως τῆς ἀπό 15ης Φεβρουαρίου 1980 αἰτήσεως τῆς προσφευγούσης, καθώς καί τῆς σιωπηρῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου περί ἀπορρίψεως τῆς ἐνστάσεώς της τῆς 29ης Μαρτίου 1980·

β) νά ὑποχρεωθεῖ τό Συμβούλιο σέ ἐπανάληψη τῶν διαδικασιῶν προαγωγῆς τοῦ ἔτους 1978 ἤ, τουλάχιστον, τοῦ ἔτους 1979, πρός τόν βαθμό C 3 σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν προσφεύγουσα·

γ) νά καταδικασθεῖ τό Συμβούλιο στά δικαστικά ἔξοδα.

Γιά μία πλήρη σύνοψη τῶν τριῶν αἰτημάτων πού προέβαλε ἡ προσφεύγουσα, παραπέμπω καί πάλι στήν ἔξοχη ἔκθεση γιά τήν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτηση. Γιά τήν καλή κατανόηση τῆς περαιτέρω ἀναλύσεώς μου, νομίζω ὅτι ἀρκεῖ καί μία ἐκ νέου σύντομη περίληψη τῶν ἰσχυρισμῶν. Γενική βάση τῆς προσφυγῆς ἀποτελεῖ ἡ παραβίαση τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἰδίως τῶν ἄρθρων 5 παράγραφος 3 καί 45 παράγραφος 1, ἡ ὑπέρβαση ἐξουσίας καί ἡ παραβίαση τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου πού ἀναφέρονται στήν προσφυγή. Οἱ προβληθέντες ἰσχυρισμοί εἶναι οἱ ἀκόλουθοι.

Μέ τόν πρῶτο της ἰσχυρισμό ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ α) ὅτι τό Συμβούλιο δέν ὤφειλε νά λάβει ὑπ' ὄψη του τίς γνώσεις τῆς στενογραφίας στήν νορβηγική γλώσσα καί β) ὅτι ὤφειλε νά τήν κρίνει σύμφωνα μέ τίς γνώσεις της στήν δεύτερη γλώσσα, τήν ἀγγλική, καί τοῦτο σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού ἰσχύουν γιά τήν πρώτη γλώσσα (μητρική γλώσσα). Ὁ πρῶτος αὐτός ἰσχυρισμός χωρίζεται ἐπομένως πράγματι σέ δύο σκέλη πού ὡρίσθησαν μέ τά στοιχεῖα α) καί β).

Ὁ δεύτερος ἰσχυρισμός, προβαλλόμενος ἐπικουρικῶς, ἀποτελεῖ στήν πράξη ἀνάπτυξη τοῦ σκέλους α) τοῦ πρώτου ἰσχυρισμοῦ. Μέ τόν δεύτερο αὐτό ἰσχυρισμό ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ ὅτι τό Συμβούλιο ὤφειλε νά μή λάβει ὑπ' ὄψη του τίς γνώσεις τῆς στενογραφίας στήν μητρική της γλώσσα, ἐφ' ὅσον ἡ μητρική αὐτή γλώσσα δέν εἶναι ἐπίσημη γλώσσα ἤ γλώσσα ἐργασίας τῶν κοινοτικῶν ὀργάνων. Ὁ δεύτερος αὐτός ἰσχυρισμός εἶναι προσφορότερος πρός ἐξέταση σέ ἄμεση σχέση μέ τό σκέλος α) τοῦ πρώτου ἰσχυρισμοῦ.

Μέ τόν τρίτο ἰσχυρισμό, ὁ ὁποῖος προβάλλεται ἔτι ἐπικουρικότερον, ἀμφισβητεῖται τό γεγονός ὅτι τό Συμβούλιο δέν κρίνει τίς γνώσεις στενογραφίας τῆς προσφευγούσης στήν ἀγγλική γλώσσα σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού ἰσχύουν γιά τήν δεύτερη γλώσσα, ἀλλά τίς κρίνει σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού ἰσχύουν γιά τήν πρώτη γλώσσα (μητρική γλώσσα). Στήν πράξη, ἐπομένως, ὁ ἰσχυρισμός αὐτός ἀποτελεῖ ἀνάπτυξη τοῦ σκέλους β) τοῦ πρώτου ἰσχυ-

ρισμοῦ. Ἐπομένως, δύναται νά ἐξετασθεῖ προσφορότερα σέ σχέση μέ τόν ἐν λόγω ἰσχυρισμό.

Γιά περισσότερη σαφήνεια, προσθέτω ἀκόμα στήν σύνοψη αὐτή τῶν ἰσχυρισμῶν ὅτι στήν περίληψη τοῦ πρώτου καί τοῦ τρίτου ἰσχυρισμοῦ προσέθεσα ἐντός παρενθέσεως «ἤ μητρική γλώσσα» μετά τίς λέξεις «πρώτη γλώσσα». Ἡ ἐξομοίωση αὐτή ἀνταποκρίνεται κατ' ἀρχάς στόν σκοπό πού ἐπιδιώκουν οἱ ἐν λόγω ἰσχυρισμοί. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐν λόγω ἐξομοίωση γίνεται προφανῶς ἐπίσης στήν ἀνακοίνωση 114/79 πρός τό προσωπικό τοῦ Συμβουλίου, τῆς 29ης Μαΐου 1979.

5. Νομική συζήτηση τῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν

Κατά τήν ἐξέταση τῆς οὐσίας, θά σταθῶ κατ' ἀρχάς ἐπ' ὀλίγον, γιά λόγους καθαρῆς λογικῆς, σέ ἕνα στοιχεῖο τῆς ἐπιχειρηματολογίας τῆς προσφευγούσης ἐν σχέσει πρός τόν δεύτερο ἰσχυρισμό. Ἡ προσφεύγουσα ἀμφιβάλλει ἄν δύναται νά γίνει δεκτό ὅτι τό Συμβούλιο θέτει προϋποθέσεις σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς γνώσεις στενογραφίας γιά τήν προαγωγή στήν θέση τῆς γραμματέως στενοδακτυλογράφου. Στήν πράξη, οἱ ἐργασίες στενογραφίας στό δανικό καί ὁλλανδικό τμῆμα εἶναι ἀμελητέες. Στό γερμανικό καί τό ἰταλικό τμῆμα ἐπίσης ἡ ἐργασία αὐτή ἐνέχει σχετική μόνο σημασία. Σχετικά μέ τό προκαταρκτικό αὐτό ζήτημα, δέν ἐπιθυμῶ — τουλάχιστον κατά τήν παρούσα διαδικασία — νά ἀμφισβητήσω τήν ἐξουσία τοῦ Συμβουλίου νά ἀπαιτεῖ γνώση στενογραφίας γιά τήν προαγωγή στήν θέση τῆς γραμματέως στενοδακτυλογράφου, γιά λόγους πού ἀνάγονται στό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας. Δέν παρίσταται ἀναγκαῖο νά ἐρευνηθεῖ ἐν προκειμένω ἄν ἡ προϋπόθεση αὐτή — σέ σχέση ἐπί παραδείγματι μέ τήν ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος — δύναται νά θεωρηθεῖ εὔλογη ὡς «conditio sine qua non» γιά τήν προαγωγή σέ περιπτώσεις ὅπου ἔχει διαπιστωθεῖ ὅτι τά καθήκοντα τῆς νέας θέσεως οὐδέποτε συνεπάγονται ἐργασία στενογραφίας. Πράγματι, δέν ἔχει ἀμφισβητηθεῖ ὅτι αὐτό δέν συμβαίνει ἐν προκειμένω. Ἀντιθέτως, ἔχει διαπιστωθεῖ ὅτι ἔχει ζητηθεῖ πράγματι ἀπό τήν προσφεύγουσα νά ἐκτελέσει ἐπίσης ἐργασία στενογραφίας στήν ἀγγλική καί γαλλική γλώσσα παράλληλα μέ τά ἄλλα καθήκοντά της ὡς γραμματέως, τά ὁποῖα εἶναι διαφορετικῆς φύσεως καί τά ὁποῖα δύνανται νά θεωρηθοῦν ὅτι ἐνέχουν μεγαλυτέρα σημασία.

Κατά τά λοιπά, ἐπιθυμῶ νά ἐξετάσω ἐν συνδυασμῷ μεταξύ τους τούς τρεῖς ἰσχυρισμούς πού προβάλλει ἡ προσφεύγουσα. Πράγματι, ὁ δεύτερος ἰσχυρισμός της συνιστᾶ, ὅπως ἤδη ἐτόνισα, ἀνάπτυξη τοῦ πρώτου σκέλους τοῦ πρώτου ἰσχυρισμοῦ, ὁ δέ τρίτος ἰσχυρισμός ἀποτελεῖ ἀνάπτυξη τοῦ δευτέρου σκέλους τοῦ πρώτου ἰσχυρισμοῦ. Ὅπως ἐλέχθη, ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ κατ' ἀρχάς τήν ἄποψη ὅτι τό Συμβούλιο δέν ὤφειλε νά λάβει ὑπ' ὄψη του τήν γνώση τῆς νορβηγικῆς γλώσσης πού αὐτή εἶχε. Ἐπικουρικῶς, ἀμφισβητεῖ, σχετικῶς, τό γεγονός ὅτι τό Συμβούλιο δέν ὤφειλε νά λάβει ὑπ' ὄψη του τίς γνώσεις τῆς στενογραφίας στήν μητρική γλώσσα, ἐφ' ὅσον ἡ γλώσσα αὐτή δέν εἶναι ἐπίσημη γλώσσα ἤ μία γλώσσα ἐργασίας τῶν κοινοτικῶν ὀργάνων. Μέ τόν τρίτο της ἰσχυρισμό, ὁ ὁποῖος προβάλλεται ἐπικουρικῶς σέ σχέση μέ τούς δύο πρώτους ἰσχυρισμούς, ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ τό γεγονός ὅτι τό Συμβούλιο ὤφειλε στήν περίπτωσή της νά κρίνει τίς γνώσεις τῆς στενογραφίας στήν ἀγγλική γλώσσα σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού ὑπάρχουν γιά τήν πρώτη γλώσσα καί ὄχι γιά τούς κανόνες πού ὑπάρχουν γιά τήν δεύτερη. Ἐπειδή πράγματι ὁ ἰσχυρισμός αὐτός συμπίπτει μέ τό δεύτερο σκέλος τοῦ πρώτου ἰσχυρισμοῦ (πού ἔχει ἀναφερθεῖ στήν περίληψή μου μέ τό στοιχεῖο 6), θά ἐξετάσω μόνο τό στοιχεῖο αὐτό μαζί μέ τόν τρίτο ἰσχυρισμό.

Πρίν ἀπό τήν ἐξέταση τῶν τριῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν, θά ἤθελα προκαταρκτικῶς, νά τονίσω ὅτι ἡ ἐκτίμηση ἀφ' ἑνός μέν τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος τῶν προϋποθέσεων προαγωγῆς γιά τό σύνολο τοῦ

προσωπικοῦ πού ἀνήκει στήν ἴδια κατηγορία ἤ βαθμό, ἀφ' ἑτέρου δέ τῶν συμφερόντων τῆς ὑπηρεσίας, παρουσιάζει ἰδιάζουσες δυσκολίες σέ μία περίπτωση ὅπως ἡ προκειμένη. Τό ἐρώτημα πού κυρίως τίθεται ἐν προκειμένω εἶναι τό ποιός πρέπει νά συγκριθεῖ μέ ποιόν καί ποιά προσόντα πρέπει νά συγκριθοῦν μέ ποιά, ὥστε οἱ προϋποθέσεις προαγωγῆς νά εἶναι οἱ ἴδιες. Ἡ ἔννοια τοῦ «συμφέροντος τῆς ὑπηρεσίας» πρέπει βεβαίως νά ἑρμηνευθεῖ στήν προκειμένη περίπτωση ὑπό τό φῶς τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, μιᾶς διατάξεως δηλαδή ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰδικῶς στίς προαγωγές.

Ἡ θεμελιώδης σημασία τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος γιά τήν ἐξέλιξη τῆς σταδιοδρομίας τῶν ὑπαλλήλων ἐτονίσθη ἀπό τό Δικαστήριο, μεταξύ ἄλλων, στίς ὑποθέσεις 15/63, 97/63, 55-76/71, 86, 87 καί 95/71. Ἔτσι, στήν ὑπόθεση 97/63 τό Δικαστήριο ἐτόνισε ὅτι τό ἐνδιαφερόμενο ὄργανο, «ὅσο εὐρεία καί ἄν εἶναι ἡ ἐξουσία ἐκτιμήσεώς του, ὀφείλει, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 45 παράγραφος 1 ἐδάφιο 1 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, νά προβαίνει σέ συγκριτική ἔρευνα τῶν προσόντων τοῦ κάθε ὑποψηφίου ἐπί βάσεως ἰσότητος καί λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη παρόμοιες πηγές ἀντλήσεως στοιχείων καί πληροφοριῶν». Ἀπό τά ἑπόμενα σημεῖα τοῦ σκεπτικοῦ τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως συνάγεται ὅτι ἡ διοίκηση ὀφείλει νά στηρίζει τήν ἐκτίμησή της ἰδίως ἐπί «τῶν προσωπικῶν φακέλων τῶν ὑποψηφίων στούς ὁποίους πρέπει ἰδίως νά περιλαμβάνονται οἱ γνῶμες τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων». Ἡ τελευταία αὐτή προϋπόθεση ἐνέχει ἐπίσης ἰδιαίτερη σημασία στήν παρούσα ὑπόθεση. Πράγματι, ἡ γνώμη τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων τῆς ἐνδιαφερομένης εἶναι θετικότατη, ὅπως προκύπτει ἀπό τόν φάκελο, καθώς, καί σέ ὅ,τι ἀφορᾶ εἰδικότερα τίς ἐργασίες στενογραφίας στήν ἀγγλική καί γαλλική γλώσσα.

Ἡ σημαντικότερη ἀντίρρηση πού προβάλλει τό Συμβούλιο κατά τῆς δυνατότητος νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη οἱ γνώσεις στενογραφίας τῆς προσφευγούσης στήν νορβηγική γλώσσα ἔχει καθαρά τυπικό χαρακτήρα. Κατά τήν ἄποψη τοῦ Συμβουλίου, ἕνα τέτοιο κριτήριο ἐκτιμήσεως ἀντιβαίνει στό ἄρθρο 28 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, τό ὁποῖο περιορίζει, μόνο στήν πρόσληψη, τήν δυνατότητα παρεκκλίσεως ἀπό τήν προϋπόθεση τῆς ἰθαγενείας ἑνός τῶν Κρατῶν μελῶν. Ἀντίθετα, δέν δύναται νά ὑπάρχει παρέκκλιση ἀπό τήν προϋπόθεση πού θέτει τό ἄρθρο 28 στοιχεῖο ε, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ ἐνδιαφερομένη πρέπει νά ἀποδείξει ὅτι κατέχει βαθεία γνώση μιᾶς τῶν γλωσσῶν τῶν Κοινοτήτων καί ἐπαρκή γνώση μιᾶς ἄλλης κοινοτικῆς γλώσσας.

Νομίζω ὅτι τό ἐπιχείρημα αὐτό πού παρετέθη κατά λέξη ἀπό τήν ἀγόρευση τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Συμβουλίου εἶναι αὐτό καθ' ἑαυτό βάσιμο. Ἀντίθετα, θά ἤθελα σαφῶς νά τονίσω ὅτι δέν τό θεωρῶ κρίσιμο γιά τήν ἐπίλυση τῆς διαφορᾶς πού μᾶς ἀπασχολεῖ στήν προκειμένη περίπτωση. Πράγματι, τό ἄρθρο 28 ἀναφέρεται ἀποκλειστικῶς, ὅπως προκύπτει σαφῶς ἀπό τήν διατύπωσή του, στίς προϋποθέσεις πού πρέπει νά πληροῦνται γιά νά εἶναι δυνατή ἡ πρόσληψη. Στήν προκειμένη περίπτωση δέν ἀμβισβητεῖται ὅτι ἡ προσφεύγουσα συνεκέντρωνε ὅλες τίς προϋποθέσεις κατά τόν χρόνο τῆς προσλήψεώς της, ἀποδεικνύουσα ὅτι ἔχει βαθεία γνώση τῆς ἀγγλικῆς γλώσσας καί ἐπαρκή γνώση τῆς γαλλικῆς. Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς προϋποθέσεις ἀπό τίς ὁποῖες ἐξαρτᾶται ἡ προαγωγή, κρίσιμη διάταξη εἶναι ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως καί ὄχι ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 28.

Ἐπανερχόμεθα ἔτσι, ἀφ' ἑνός μέν στό γενικό ζήτημα, τοῦ συμφέροντος τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἑτέρου δέ στήν ἀνάγκη ταυτοσήμων προϋποθέσεων ἐξελίξεως τῆς σταδιοδρομίας γιά ὑπαλλήλους πού δύνανται, ἀπό τήν ἄποψη αὐτή, νά συγκριθοῦν.

Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ὑπάρχει μία συγκεκριμένη ἐκτίμηση γιά τίς περιπτώσεις τοῦ εἴδους αὐτῆς πού μᾶς ἀπασχολεῖ ἐν προκειμένω, ὑπό τήν μορφή τῆς ἀνακοινώσεως 184/79 F πρός τό

προσωπικό τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1979. Ἡ γαλλική μετάφραση τῆς ἐν λόγω ἀνακοινώσεως ἔχει ἐπισυναφθεῖ στό δικόγραφο τῆς προσφυγῆς στό παράρτημα 9. Σχετικά μέ τήν ἐν λόγω ἀνακοίνωση, ἐπιθυμῶ κατ' ἀρχάς νά παρατηρήσω ὅτι τό κείμενό της δέν ἀποκλείει καθόλου ὅτι ἡ ἀπαιτουμένη ταχύτης στενογραφήσεως δύναται νά κριθεῖ στήν νορβηγική γλώσσα. Ὅπως ἔχει ἤδη παρατηρηθεῖ, ἡ προγενέστερη ἀνακοίνωση τοῦ Συμβούλιου 114/79 ὁμιλεῖ ρητῶς στό σημεῖο αὐτό περί γνώσεων στενογραφίας στήν μητρική γλώσσα. Ἐπίσης, ὅπως ἔχω ἤδη τονίσει, ὁ ἀποκλεισμός τῶν γνώσεων στενογραφίας στήν νορβηγική γλώσσα, ὡς καταλλήλου κριτηρίου γιά τήν προαγωγή, δέν δύναται νά συναχθεῖ ὡς ἀπορρέων σιωπηρῶς ἀπό τό ἄρθρο 28 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Προσθέτω ἀκόμα ὅτι δέν ὑπάρχει στήν διάταξη τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τίποτα πού νά ἐπιτρέπει τήν ἐξειδίκευση τῆς προϋποθέσεως πού ἀναφέρεται στήν γνώση στενογραφίας διά τῆς ἀπαιτήσεως ὅτι πρέπει νά ἀποδεικνύεται ἡ γνώση αὐτῆς σέ μία κοινοτική γλώσσα.

Γιά τήν κρίση τῆς διαφορᾶς πρέπει ἑπομένως νά ἐξετασθεῖ εἰδικῶς ἄν, ἐνδεχομένως, ἄλλες σκέψεις στηριζόμενες στό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, δύνανται νά ἀποκλείσουν τήν ἀπόδειξη τῆς γνώσεως στενογραφίας στήν νορβηγική γλώσσα, χωρίς ἔτσι νά θίγεται ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητος τῶν προϋποθέσεων προαγωγῆς γιά ὅλους τούς δυναμένους νά συγκριθοῦν ὑπαλλήλους σέ μία συγκεκριμένη περίπτωση, οἱ ὁποῖοι ἔχουν στόν βαθμό τους τήν ἀπαιτουμένη ἐλαχίστη ἀρχαιότητα.

Τό ἄρθρο 45 ὁρίζει ὅτι πρός τοῦτο πρέπει νά ἐξετάζονται συγκριτικά τά προσόντα τῶν προακτέων ὑπαλλήλων, καθώς καί οἱ ἐκθέσεις τους βαθμολογίας. Δέν ἀμφισβητεῖται ὅτι οἱ ἐκθέσεις βαθμολογίας τῆς Bakke δέν ἀποτελοῦν ἀπό τήν ἄποψη αὐτή ἐμπόδιο. Αὐτή εἶναι προδήλως μία πολύ καλή γραμματεύς («μία ἰδιαιτέρως προικισμένη γραμματεύς, οἱ γνώσεις καί οἱ ἱκανότητες τῆς ὁποίας εἶναι ἀξιοσημείωτες»). Ἡ ἔκθεση βαθμολογίας, ἡ ὁποία περιέχεται στήν δικογραφία, ἐπιβεβαιώνει τήν βαθεία γνώση τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καί τῆς γαλλικῆς γλώσσης, καθώς καί τήν ἱκανότητά της νά ἐκτελεῖ ἐπίσης ἐργασίες στενογραφίας καί ἄλλες γραπτές ἐργασίες στίς γλῶσσες αὐτές. Ἔστω καί ἄν εἶχε ἐφαρμογή στίς προαγωγές τό ἄρθρο 28 στοιχεῖο ε δέν θά παρίστατο ἀνάγκη παρεκκλίσεως ἀπό τήν ἐν λόγω προϋπόθεση. Ἐπί πλέον, φαίνεται ὅτι ἡ προσφεύγουσα δύναται νά ἐργασθεῖ στήν δανική, γερμανική καί ἰταλική γλώσσα. Προκύπτει, λοιπόν, ὅτι ὡς γραμματεύς στενοδακτυλογράφος διαθέτει, σύμφωνα μέ τήν ἔκθεση βαθμολογίας πού ἔχει κατατεθεῖ, ἐξαιρετικά προσόντα καί ὅτι ἀκόμα, σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς ἱκανότητές της γιά προφορική καί γραπτή ἔκφραση, διαθέτει ἐξαιρετικά προσόντα («outstanding»). Τό Συμβούλιο ἐξ ἄλλου δέν ἀμφισβητεῖ τήν θετική αὐτή κρίση.

Τό ὅλο ζήτημα συγκεντρώνεται ἑπομένως στήν ἑρμηνεία τῆς ἐννοίας «προσόντα», πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 45. Παρά τήν ἐξαντλητική ἔρευνα τῆς νομολογίας, πού ἀναφέρεται στήν ἐν λόγω ἔννοια, δέν βρῆκα ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου σχετικές μέ τήν ἐν λόγω ἔννοια. Ὅπως ἤδη δύναται νά συναχθεῖ ἀπό τίς παρατηρήσεις τίς ὁποῖες διετύπωσα, δέν θέλω νά θέσω ἐν ἀμφιβόλῳ τήν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου νά συγκεκριμενοποιεῖ περισσότερο τήν ἔννοια τοῦ συμφέροντος τῆς ὑπηρεσίας στό ἐν λόγω ὄργανο. Νομίζω ὡστόσο ὅτι ἡ ἄσκηση τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῆς πρέπει νά πληροῖ τήν προϋπόθεση ὅτι τό Συμβούλιο, κατά τήν ἄσκηση τῆς διακριτικῆς του ἐξουσίας, τήν ὁποία ἀποδέχομαι, *ἠδύνατο* λογικῶς νά καταλήξει, στήν προκειμένη περίπτωση, στό συμπέρασμα ὅτι τά κριτήρια πού ἐφαρμόζει γιά νά συγκρίνει τά προσόντα ἐμπνέονται ἀπό τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας. Στήν περίπτωση αὐτή θά ἔπρεπε νά ὑπάρχει εἰδικότερα μία λειτουργική σχέση μεταξύ τῶν προϋποθέσεων πού ἔχουν τεθεῖ καί τῶν ἐργασιῶν πού πρέπει νά ἐκτελεσθοῦν.

Ἐπειδή τό ζήτημα αὐτό δέν χρειάζεται γιά τήν δική μου ἐπιχειρηματολογία, ἀναφέρω ἁπλῶς πρός ὑπόμνηση τό ζήτημα τό ὁποῖο δέν ἐξητάσθη ρητῶς κατά τήν διαδικασία, δηλαδή τό ἄν τό ἄρθρο 45 παρέχει πράγματι τήν δυνατότητα νά προσδοθεῖ μία ἐντελῶς ἀποφασιστική σημασία, ὅπως ἔκανε τό Συμβούλιο στήν προκειμένη περίπτωση, σέ συμφέροντα τῆς ὑπηρεσίας διαφορετικά ἀπό τά προσόντα τά ὁποῖα ἀναφέρονται στίς ἐκθέσεις βαθμολογίας καί τά ὁποῖα στήν περίπτωσή μας ἔχουν ἀποτελέσει ἀντικείμενο θετικῆς ἐκτιμήσεως. Στό πλαίσιο ἀκριβῶς ἑνός τέτοιου ζητήματος δύναται νά προσλάβει σημασία ἡ ἀρχή τῆς ὁποία ἐπεκαλέσθη ἡ προσφεύγουσα.

Ὅπως ἐτονίσθη προηγουμένως, τό ἴδιο τό Συμβούλιο παρεδέχθη κατά τήν προφορική διαδικασία ὅτι οἱ ἐργασίες στενογραφίας γίνονται κατά κανόνα, καί μάλιστα κυρίως, ἐκτός τῆς κεντρικῆς ὁμάδος δακτυλογραφήσεων στήν γαλλική καί ἀγγλική γλώσσα. Γιά νά κριθεῖ τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καί ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητος τῶν προϋποθέσεων προαγωγῆς, πρέπει λοιπόν νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη τό γεγονός ὅτι ἡ ἐργασία στενογραφίας στήν γαλλική καί ἀγγλική γλώσσα ἐκτελεῖται συχνά ἀπό στενοδακτυλογράφους τῶν ὁποίων ἡ μητρική γλώσσα δέν εἶναι οὔτε ἡ γαλλική οὔτε ἡ ἀγγλική. Θά ἠδύνατο νά ἀναφερθοῦν ἐν προκειμένω οἱ δανέζες, γερμανίδες, ἰταλίδες, ὀλλανδέζες καί, στό ἑξῆς ἐπίσης, ἑλληνίδες στενοδακτυλογράφοι.

Μέ βάση τήν ἀρχή ὅτι οἱ προϋποθέσεις πού τίθενται πρέπει νά παρουσιάζουν εὔλογο λειτουργικό σύνδεσμο μέ τίς πρός ἐκτέλεση ἐργασίες, νομίζω ὅτι τό Συμβούλιο δέν δύναται εὐλόγως νά προσθέσει στίς προϋποθέσεις ταχύτητος γιά τήν μητρική γλώσσα, πού ἀναφέρονται στήν ἀνακοίνωση 114/79, τήν προϋπόθεση ὅτι ἡ μητρική αὐτή γλώσσα πρέπει νά εἶναι μία κοινοτική γλώσσα. Πράγματι, ἡ μητρική γλώσσα δέν παρουσιάζει ἄμεσο λειτουργικό σύνδεσμο μέ τίς πρός ἐκτέλεση ἐργασίες στίς περισσότερες περιπτώσεις, ὄχι μόνο γιά τήν προσφεύγουσα, ἀλλά καί γιά ἄλλες ὑπαλλήλους, ἡ μητρική γλώσσα τῶν ὁποίων εἶναι διαφορετική ἀπό τήν ἀγγλική ἤ τήν γαλλική. Πρόκειται ἑπομένως γιά ἕνα εἶδος κριτηρίου ἀκαδημαϊκοῦ χαρακτῆρος, ἀπό τό ὁποῖο μόνο ἔμμεσα δύναται νά συναχθεῖ ἡ πιθανότης ἱκανοποιητικῆς ταχύτητος σέ μία δεύτερη γλώσσα ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται στήν πράξη. Ἐάν ἡ ἀποδεδειγμένη ταχύτης στενογραφήσεως ἐνέχει ἕνα τέτοιο ἀκαδημαϊκό χαρακτήρα, δέν βλέπω τόν λόγο νά μή ληφθεῖ ὑπ' ὄψη ἡ ἀποδεδειγμένη ταχύτης στενογραφήσεως στήν νορβηγική γλώσσα. Γιά τόν λόγο ἀκριβῶς ὅτι ἡ προϋπόθεση αὐτή ἐνέχει ἕνα χαρακτήρα θεωρητικό ἤ ἀκαδημαϊκό καί ὅτι στίς περισσότερες περιπτώσεις δέν ἔχει ἄμεση σημασία γιά τήν ἐργασία, ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητος τῶν προϋποθέσεων ἐπιβάλλει νά ἀντιμετωπίζονται οἱ ὑπήκοοι τρίτων χωρῶν πού ἔχουν προσληφθεῖ κατά τρόπο ἴσο μέ τούς ὑπηκόους τῶν Κρατῶν μελῶν τῶν ὁποίων ἡ μητρική γλώσσα δέν εἶναι οὔτε ἡ γαλλική οὔτε ἡ ἀγγλική. Αὐτό πρέπει νά συμβαίνει στήν περίπτωση ὅπως ἡ παρούσα ὅπου ἡ ἐνδιαφερομένη δέν ἔχει τοποθετηθεῖ στήν κεντρική ὁμάδα δακτυλογραφήσεων, ἀλλά σέ μία ἀπό τίς γενικές διευθύνσεις. Ὅπως ἐτονίσθη προηγουμένως, ἡ γαλλική καί ἡ ἀγγλική διαδραματίζουν ἐπίσης κύριο ρόλο στίς διευθύνσεις αὐτές, σύμφωνα μέ ὅσα τό ἴδιο τό Συμβούλιο ἐδέχθη.

Δύναται ἐξ ἄλλου νά θεωρηθεῖ ὡς λειτουργικό τό νά κρίνεται, τουλάχιστον ἐπικουρικῶς, ἡ ἐργασία ὅλων τῶν ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι στήν πράξη ἐργάζονται σέ γλώσσα διαφορετική ἀπό τήν μητρική τους, βάσει τῆς γλώσσας αὐτῆς τῆς διαφορετικῆς ἀπό τήν μητρική τους. Ἐξ ἄλλου, καθ' ὅσον γνωρίζω, αὐτή εἶναι καί ἡ κανονική πρακτική στό πλαίσιο τῆς πρακτικῆς προαγωγῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν κατηγοριῶν Α καί Β. Στήν περίπτωση αὐτή, δέν ἀποδίδεται ἀποφασιστική σημασία στήν γνώση τῆς δεύτερης αὐτῆς γλώσσης τό ἴδιο τέλεια μέ αὐτή πού διαθέτουν οἱ ὑπάλληλοι τῶν

όποίων ή δευτέρα αὐτή γλώσσα ἀποτελεῖ τήν μητρική τους. Δέν βλέπω γιατί ή πρακτική αὐτή δέν θά ἠδύνατο νά ἐφαρμοσθεῖ, γιά λόγους ἀναγομένους στό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, καί προκειμένου γιά τήν προαγωγή στήν σταδιοδρομία τῆς στενοδακτυλογράφου.

Ἐπιθυμῶ ἀκόμη νά προχωρήσω περισσότερο καί νά πῶ ρητῶς ὅτι τό Συμβούλιο δέν δύναται λογικῶς νά ἀρνηθεῖ νά στηρίξει ἐπικουρικῶς τήν κρίση του περί τῶν γνώσεων στενογραφίας, προκειμένου περί γραμματέως στενοδακτυλογράφου, ἐπί τῆς ἱκανότητος ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας αὐτῆς στήν πραγματική γλώσσα ἐργασίας, ἄν ἡ γλώσσα αὐτή εἶναι γλώσσα διαφορετική ἀπό τήν μητρική γλώσσα τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Στήν περίπτωση αὐτή δύναται βεβαίως νά ἀπαιτεῖται ἐπαρκής γνώση τῆς δεύτερης αὐτῆς γλώσσας. Ἡ ἀνακοίνωση 114/79 τοῦ Συμβουλίου περιέχει ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ ὁρισμένα κριτήρια, τά ὁποῖα ἐξ ἄλλου ἐπικαλεῖται ἡ προσφεύγουσα ἐπικουρικῶς στό δεύτερο σκέλος τοῦ πρώτου ἰσχυρισμοῦ της, καθώς καί, κατά τρόπο σαφέστερο, στόν τρίτο ἰσχυρισμό της.

Ἀποτελεῖ πράγματι διαπιστωμένο ἐκ τῆς πείρας γεγονός ὅτι ἡ γνώση τῆς στενογραφίας, ἡ ὁποία δέν συντηρεῖται διά τῆς ἀσκήσεως, λησμονεῖται. Ὑπό ὁρισμένες προϋποθέσεις, δανέζες, γερμανίδες, ἑλληνίδες, ἰταλίδες καί ὁλλανδέζες στενογράφοι θά ἠδύναντο ἔτσι νά ἐπωφεληθοῦν σημαντικῶς ἀπό ἕνα τέτοιο κριτήριο ἐπικουρικῆς κρίσεως τῶν στενογραφικῶν τους γνώσεων, ὅπως προβλέπεται στήν ἀνακοίνωση 114/79 καί δέν ἀντεκρούσθη ἀπό τό Συμβούλιο κατά τήν διάρκεια τῆς διαδικασίας. Στήν περίπτωση αὐτή εἶναι ἀντίθετο πρός τήν ἀρχή τῆς ἰσότητος τό νά μήν ἐφαρμοσθεῖ τό ἐπικουρικό αὐτό κριτήριο, πού προβλέπει ἡ ἀνακοίνωση 114/79, ὑπέρ ἑνός ὑπαλλήλου ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς μητρική γλώσσα μία μή κοινοτική γλώσσα. Τόσο τό κείμενο τῆς ἀνακοινώσεως 114/79 ὅσο καί γενικοτέρου χαρακτῆρος σκέψεις σχετικά μέ τούς σκοπούς τῶν ἄρθρων 5 καί 45 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως ἐπιβάλλουν πράγματι ὅτι, γιά τήν ἐφαρμογή τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, ὅλες οἱ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ἡ κρίση ἔγινε σέ γλώσσα διαφορετική ἀπό τήν μητρική γλώσσα ὀφείλουν νά ἐκτιμῶνται κατά τρόπο ταυτόσημο.

Μετά τίς γενικοτέρου αὐτοῦ χαρακτῆρος σκέψεις ἐπανέρχομαι στήν συγκεκριμένη περίπτωση.

Ὡς δύναται νά συναχθεῖ ἐξ ὅσων ὑπεγραμμίσθησαν προηγουμένως, θεωρῶ βασίμους τόσο τόν πρῶτο ἰσχυρισμό τῆς προσφευγούσης ὅσο καί τόν δεύτερο, ὁ ὁποῖος προεβλήθη ἐπικουρικῶς. Πράγματι, ἡ ἄρνηση τοῦ Συμβουλίου νά λάβει ὑπ' ὄψη του ἕνα πιστοποιητικό περί τῶν γνώσεων στενογραφίας στήν νορβηγική γλώσσα δέν δύναται νά στηριχθεῖ στό ἄρθρο 28 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἐπί τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη προεχόντως τό Συμβούλιο. Λόγω ἀκριβῶς τῆς σημασίας πού προσδίδει προδήλως τό Συμβούλιο στό ἐπιχείρημα αὐτό, ἡ αἴτηση τῆς προσφευγούσης θά ἔπρεπε νά γίνει ἀποδεκτή. Ἡ ἄρνηση νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη ἡ γνώση στενογραφίας στήν νορβηγική γλώσσα δέν δύναται ἐπίσης νά στηριχθεῖ ἐπί οὐδεμιᾶς ἄλλης διατάξεως τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, οὔτε ἐπί τῆς νομολογίας τοῦ Δικαστηρίου. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἄρνηση αὐτή ἀντιφάσκει στό γεγονός ὅτι τό Συμβούλιο λαμβάνει ὑπ' ὄψη του τίς γνώσεις στενογραφίας σέ κοινοτικές γλῶσσες οἱ ὁποῖες δέν χρησιμοποιοῦνται περισσότερο στήν καθημερινή πρακτική. Ἡ διαφορετική αὐτή μεταχείριση γιά λόγους πού στηρίζονται στήν ἰθαγένεια, νομίζω ὅτι ἀντιβαίνει πρός τήν ἀρχή τῆς ἰσότητος τῶν προϋποθέσεων προαγωγῆς, ἐφ' ὅσον ἡ προσφεύγουσα ἔτυχε τῆς παρεκκλίσεως ἀπό τήν προϋπόθεση πού θέτει τό ἄρθρο 28 στοιχεῖο α ὡς πρός τήν ἰθαγένεια ἑνός τῶν Κρατῶν μελῶν γιά τήν *μονιμοποίησή* της καί τοῦτο πρό πολλῶν ἤδη ἐτῶν, καί ἐφ' ὅσον τότε εἶχε κριθεῖ ὅτι πληροῖ τίς προϋποθέσεις πού προβλέπει τό ἄρθρο 28 στοιχεῖο ε. Δέν ἀνεφέρθη κανένας πειστικός λόγος πού νά ἀνάγεται στό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἤ νά στηρίζεται στίς γενικές ἀρχές τοῦ δικαίου καί ὁ ὁποῖος θά ἠδύνατο νά δικαιολογήσει,

στήν συγκεκριμένη περίπτωση, μία τέτοια παραβίαση τῶν ἀρχῶν τῆς ἰσότητος τῶν προϋποθέσεων προαγωγῆς.

Ὁ τρίτος ἰσχυρισμός πού προβάλλει ἐπικουρικῶς ἡ προσφεύγουσα παρίσταται ἐπίσης ὡς βάσιμος, σύμφωνα μέ τήν ἀνάλυση πού προηγήθη. Ἡ ἄρνηση τοῦ Συμβουλίου νά κρίνει ἐπικουρικῶς τήν προσφεύγουσα βάσει τῶν κανόνων πού ἐφαρμόζονται γιά τήν δεύτερη γλώσσα εἶναι ἐπίσης ἀντίθετη πρός τίς ἀρχές τῆς ἰσότητος τῶν προϋποθέσεων. Βεβαίως, ὅταν ἡ δευτέρα αὐτή γλώσσα εἶναι μία συνήθης γλώσσα, ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητος ἀπαιτεῖ ὅτι, κατά τήν ἐφαρμογή αὐτή τοῦ ἐπικουρικοῦ κανόνος, *ὅλοι* οἱ ὑπάλληλοι πού ἔχουν αὐτή τήν γλώσσα ἐργασίας ὡς μητρική γλώσσα θά κριθοῦν σύμφωνα μέ τούς κανόνες γιά τήν δεύτερη αὐτή γλώσσα. Φαίνεται ἐξ ἄλλου ἀντίθετο καί πρός τό κείμενο τῆς ἀνακοινώσεως 114/79 τό νά τεθεῖ ἡ προσφεύγουσα στήν ἴδια μοίρα μέ τούς ὑπαλλήλους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὡς μητρική γλώσσα τήν ἀγγλική, μέ σκοπό τήν ἐφαρμογή τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος στό πλαίσιο τοῦ ἐπικουρικοῦ αὐτοῦ κριτηρίου. Πράγματι, στήν περίπτωση αὐτή προστίθεται γιά τήν ἐνδιαφερομένη μία συμπληρωματική προϋπόθεση, σέ σχέση μέ τήν ἀνακοίνωση αὐτή, ἡ ὁποία ἀντιβαίνει πρός τήν ἀρχή τῆς ἰσότητος.

Ἐξ ὅσων ἐλέχθησαν ἀνωτέρω δέν δύναται προφανῶς νά συναχθεῖ ὅτι τό Δικαστήριο ὀφείλει ἤ δύναται νά ἐπιβάλει ἁπλῶς στό Συμβούλιο μία λύση γιά τά προβλήματα τοῦ εἴδους πού μᾶς ἀπασχολοῦν ἐν προκειμένω. Ἡ διακριτική ἐξουσία πού διαθέτει τό Συμβούλιο γιά τήν χάραξη τῆς σχετικῆς μέ τό προσωπικό πολιτικῆς του πρέπει ἐπίσης νά γίνει σεβαστή ἀπό τήν ἄποψη αὐτή. Ὑπενθυμίζω σχετικῶς μία παρόμοια παρατήρηση πού περιέχεται στίς προτάσεις τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως Mayras, στήν ὑπόθεση 24/79, (Oberthür, Jurispr. 1980, σ. 1761). Ἐκεῖνο πού ἔχει σημασία εἶναι ὅτι τά ἐπιχειρήματα πού διετύπωσε τό Συμβούλιο στήν ἀντίκρουσή του ἀποδεικνύονται ἀστήρικτα, ἐάν ἀναλυθοῦν προσεκτικῶς, ἐνῶ τά κυριότερα ἐπιχειρήματα τῆς προσφεύγουσης φαίνονται βάσιμα.

Τό ζήτημα ἄν τό νορβηγικό πιστοποιητικό περιείχετο ἤ ὄχι στόν φάκελο νομίζω ὅτι ἐνέχει πράγματι δευτερεύουσα ἐντελῶς σημασία γιά τήν ἀπόφασή σας. Ὅσον ἀφορᾶ τίς προαγωγές τοῦ 1978 τό ζήτημα αὐτό νομίζω ὅτι εἶναι ἀδιάφορο, διότι τό ἐν λόγω κριτήριο πού ἀναφέρεται στούς τίτλους ἐθεσπίσθη μόλις τό 1979. Γιά τίς προαγωγές τοῦ 1979, νομίζω ὅτι ἔχει δευτερεύουσα σημασία, διότι τά αἰτήματα τῆς προσφευγούσης πρέπει ἤδη νά γίνουν ἀποδεκτά στήν περίπτωση αὐτή βάσει ἄλλων λόγων. Θεωρῶ ἐπίσης ὅτι ἔχει ἐντελῶς δευτερεύουσα σημασία τό ζήτημα τῆς ταχύτητος δακτυλογραφήσεως στήν ἀγγλική γλώσσα, τήν ὁποία ἀπέδειξε ἡ προσφεύγουσα. Δέν καλεῖσθε νά ἀποφανθεῖτε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐριζομένου σημείου, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ ζήτημα ἀναγόμενο στά πραγματικά περιστατικά, δύναται δέ εὐλόγως νά ὑποτεθεῖ ὅτι τό Συμβούλιο μετά τήν ἀκύρωση τῶν προγενεστέρων ἀποφάσεών του, θά ἐξεύρει μία ὀρθή λύση στό πρόβλημα αὐτό, δεδομένου ὅτι, ἄν παρά ταῦτα παραμείνουν ὁρισμένες ἀμφιβολίες, ἡ εὐνοϊκή κρίση τῶν γλωσσικῶν της γνώσεων πού περιέχεται στήν ἔκθεση βαθμολογίας θά ἠδύνατο νά διαδραματίσει ἐπίσης κάποιο ρόλο.

6. Συμπέρασμα

Κατ' ἀκολουθία, προτείνω τά ἑξῆς:

1. Ἡ προσφυγή εἶναι παραδεκτή καί βάσιμη.

2. Ἑπομένως, πρέπει νά ἀκυρωθοῦν τό σημείωμα τῆς 27ης Μαρτίου 1980 τοῦ Συμβουλίου περί ἀπορρίψεως τῆς ἀπό 15 Φεβρουαρίου 1980 αἰτήσεως τῆς

προσφευγούσης, καθώς καί ή σιωπηρή άπόφαση περί άπορρίψεως άπό τό Συμβούλιο τῆς ἐνστάσεως, τῆς 29ης Μαΐου 1980 τῆς προσφευγούσης, ἡ ὁποία ἐπρωτοκολλήθη στήν διοίκηση τῆς γενικῆς γραμματείας τοῦ Συμβουλίου στίς 12 Ἰουνίου 1980.

3. Τό Συμβούλιο πρέπει νά ὑποχρεωθεῖ νά ἐπαναλάβει τήν διαδικασία προαγωγῶν στόν βαθμό C 3 — καθήκοντα γραμματέως στενοδακτυλογράφου — τοῦ ἔτους 1979.

4. Τό Συμβούλιο πρέπει νά καταδικασθεῖ στά δικαστικά ἔξοδα, περιλαμβανομένων ἐκείνων στά ὁποῖα ὑπεβλήθη ἡ προσφεύγουσα στό πλαίσιο τῆς παρούσης προσφυγῆς.